

Bilag 28 b.

Resolution

vedtaget enstemmigt ved *de samvirkende danske Lejerforeningers* Sendemandsmøde
i Fredericia den 17. August 1919.

„I Tider, hvor den politiske og sociale Splittelse synes at skulle dele vort Folk dybere end nogen Sinde før, opfordrer vi Lejerne, der repræsenterer Byernes produktive Befolkning, til at *forene sig* i Kampen for at opretholde og bevare vore Hjem mod Grundejernes Udbygning.

Med al den Magt, som deres pengestærke Organisationer giver dem, forlanger Grundejerne, at det skal være forbi med Huslejelovgivningen, naar den nugældende Huslejelov udløber til Efteråret. Deroverfor stiller vi som vort Krav, at Loven *for-nyes, fæstnes og forbedres*. Vi kræver:

1) I Lighed med, hvad der i Aarhundreder har været Tilfældet paa Landet, maa Brugsretten til Boligen i Byerne værnes ved en varig Lovgivning.

2) Den nuværende Lovs Bestemmelse om, at Overenskomster mellem Ejer og Lejer om Lejeforhøjelse er unddraget Nævnenes almindelige Myndighed, maa fjernes, fordi den strider mod Lovens prisregulerende Formaal og strider mod Principerne i Loven om Aftaler, og i Længden vil tilintetgøre Huslejelovens Betydning.

3) Der maa ved Loven drages Omsorg for, at Ejerne ikke kan unddrage sig deres Vedligeholdelsespligt.

4) Alle Lejere maa have samme Adgang til Lovens Beskyttelse, uanset i hvilken Kommune de bor.

Overfor de Krav, der nu rejses om en ny almindelig Lejeforhøjelse, udtaler Sendemandsmødet, at Lejerne urokkeligt vil fastholde, at der ikke maa tilstaas andre Lejeforhøjelser end dem, der er begrundede ved Driftsudgifternes Stigning. Vi vil med al vor Magt modsætte os *enhver* Huslejeskat, ogsaa hvis den forsøges indført i Form af en Lejeforhøjelse, der delvis skal komme det offentlige til gode. Af alle Skatter er en Huslejeskat den, der i højeste Grad vender den tunge Ende nedad og falder haardt paa de Skuldre, der har de største Byrder. En almindelig Lejeforhøjelse vilde desuden yderligere skærpe Dyrtiden og øge den sociale Uro.

Skal Forskellen mellem Lejen i nye og gamle Huse fjernes, maa det ikke ske ved, at Lejen for de gamle Huse, der udgør det store Flertal, løftes op til den Højde, som svarer til Byggeudgifternes Stigning, men Lejen bør tværtimod i alles Interesse bringes ned ved fortsatte Tilskud til Byggeriet. Til dette Øjemed vil det være rigtigt, at Samfundet inddrager den ufortjente Indtægt, som Stigningen af de gamle Ejendommers Værdi giver Anledning til.

Idet Sendemandsmødet paapeger den alvorlige Samfundsfare, som de nuværende Boligforhold frembyder baade i moralsk, hygiejnisk og økonomisk Henseende, kræver det, at der nu fra det offentlige Side — udover den midlertidige Lovgivning — træffes Foranstaltninger af blivende Karakter for at hidføre og bevare sunde og gode Boligforhold. Som det vigtigste Middel hertil kræves, at den samfundsskabte Grundværdi inddrages med sit fulde Beløb“.